

L'AUCA

DEL SENYOR ESTEVE

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

L'auca del senyor Esteve és una novel·la de Santiago Rusiñol publicada el 1907, de la qual l'autor feu posteriorment una versió teatral que s'estrenà amb gran èxit de públic i de crítica el 12 de maig de 1917 al Teatre Victòria de Barcelona.

La novel·la és el resultat de la fusió del quadre de costums del segle XIX i de l'auca. Està formada per 27 capítols o fragments sobre tipus i escenes del barri de la Ribera de Barcelona que, paral·lelament, desenvolupen cadascun dels 27 dibuixos de Ramon Casas i els 27 rodolins de Gabriel Alomar. La descripció que fa de la realitat menestral li proporcionà la forma que l'acostà al costumisme.

Aquesta obra permeté a Rusiñol exposar i defensar sintèticament la nova orientació i concepció de les relacions artista-societat que va sorgir durant el Modernisme.

El 23 setembre 1956, s'inaugurava un plafó de ceràmica al carrer Petritxol on s'explicava l'argument de *L'Auca del Senyor Esteve*. L'autor de la ceràmica és Josep Aguadé, que va utilitzar els dibuixos originals de Ramon Casas i els rodolins de Gabriel Alomar. En total són 28 plafons.

L'Auca del senyor Esteve és una obra modernista, en la qual es poden veure reflectits tots els valors de la societat d'aquella època. L'eix temàtic és l'enfrontament entre l'artista i la societat, problemàtica que visqué el mateix autor. El missatge de Rusiñol a propòsit de les relacions artista-societat és molt clar: el reconeixement recíproc. D'una banda, l'artista (Ramon) ha d'agrar el suport econòmic de la pròpia classe social; de l'altra, el reconeixement crític i conscient de la burgesia (senyor Esteve) d'estar mancada d'una dimensió espiritual, però també d'haver sabut crear les condicions materials per les quals pot florir l'Art professionalment.

La importància històrica d'aquesta obra no rau en el fet que pugui ser més o menys autobiogràfica, sinó en el fet que Rusiñol ha sabut esquematitzar i essencialitzar la funció històrica d'una classe social, la burgesia, en el seu moment més àlgid. El lector pot descobrir una sèrie de valors al voltant de la figura del senyor Esteve que al llarg del s. XIX van configurar la filosofia del sentit comú que aquest personatge encarna: seny, mesura, ordre, honradesa, puntualitat, perseverança... El senyor Esteve esdevé símbol de la classe a la qual pertany, la burgesia catalana, de la mateixa manera que Ramonet esdevé símbol de l'artista modernista.

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

*Entre el transit comercial
va a la pila baptismal.*

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

*Es la senyora Tomasa
una dona de sa casa.*

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

*I els dona nostre Senyor
un fruit de benedició.*

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

*Com que no té cap desgraci^a
se compra una torne... a Grai^a*

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural

Hänsel* i Gretel*
Publicació cultural